

Beste Raadsleden,

Ik heb geaarzeld om vandaag in te spreken.

Ik wil namelijk de communicatie van de gemeente Rijswijk naar haar bewoners aan de orde stellen. De wijze waarop wij, ik spreek nadrukkelijk namens medebewoners, mensen die zich inzetten voor een leefbare toekomst van Rijswijk, die ervaren. Ik weet dat ik me op glad ijs begeef, omdat de gemeente zelf, in al haar uitingen laat blijken dat ze het allemaal erg goed voor elkaar heeft. Maar ondertussen staat zij niet open voor alternatieven of welbedoordachte bijdragen, die iets verder reiken dan kleinschalige initiatieven als b.v. tegelwippen.

En zelf dán.

Ik zie om me heen mensen die zich murw en kleingemaakt voelen en letterlijk hun energie niet meer spenderen aan bijvoorbeeld participatie of overleg met de gemeente.

Neemt u als voorbeeld is de waarneming van de Stichting Pasgeld Natuurlijk en de Vereniging Natuurlijk Delfland, zie RA 23057 in de lijst van ingekomen stukken van vandaag. Deze brief gaat over de bijzondere, discussie-afkappende wijze waarop de raadsvergadering, en met name de discussie over Pasgeld West, van 21 september is verlopen. Een aantal partijen in deze raad zullen zich in dit beeld herkennen. Afscheidsborrel en Van Rijnweg bleken belangrijker dan de impact van duizend woningen in Pasgeld-West. Inmiddels hebben de indieners van de brief, let wel, zónder uw goedkeuring van afhandeling (dat kán immers nog niet!), al een antwoord ontvangen van B&W. Na een paginalange opsomming van hoe goed en zorgvuldig het proces is verlopen luidt de conclusie dat het allemaal uitstekend is gegaan. M.a.w. geen enkele zelfreflectie. Het gelijk ligt aan de kant van B&W

Dát er überhaupt antwoord is gegeven, is niet vanzelfsprekend. Weliswaar zijn er onlangs een aantal brieven geschreven, maar wacht de stichting Pasgeld Natuurlijk nog steeds op een antwoord op haar schrijven van 30 mei j.l. (een half jaar geleden!) over het slecht verlopende participatieproces voor Pasgeld-Oost, waarbij waardevolle inbreng werd genegeerd, brieven niet beantwoord en dialoog afgewezen. Onze vele verzoeken bij de gebiedsregisseur hebben niet geholpen. Ook die zegt slechts doorgeefluik te kunnen zijn. In een brief aan u, raadsleden, van 14 augustus over de vraag naar evaluatie van het participatietraject, n.a.v. uw aangenomen motie is overigens wél door B&W gereageerd. Strekking: alles is goed gegaan, we hebben geen behoefte aan dialoog, evaluatie is niet nodig. Bovendien was de motie daarvoor te laat.

Ik kan lang doorgaan. Wij zien een patroon van vaak héél lang moeten wachten op een antwoord, van héél veel herinneringen moeten sturen, en dat als het er uiteindelijk komt, vaak niet het antwoord is op de vraag, of slechts het halve antwoord. Áls er al toezeggingen gedaan zijn, worden die vaak niet nagekomen. Op het wijzen op relaties tussen bouwplannen, met Stadsvisie of Groenbeleidsplan wordt willens en wetens niet geantwoord. Deze zijn verworpen tot “slechts een visie of vuistregels”, maar nooit bindend geacht. Zienwijzen worden vrijwel allemaal van tafel geveegd, zonder zich ook maar af te vragen waar de zienwijze vandaan komt, vanuit welke zorg die ontstaan is. Antwoorden

worden herhaald, zonder de mogelijkheid om te reageren. Eerder beloofde groenstructuur of ecologische verbindingen worden nu afgedaan als slechts ambitie, met de serieuze kanttekening dat die er misschien nooit zullen komen, Vraag voor integraliteit wordt met hetzelfde gemak, terugvertaald naar de postzegel. Doorvragen wordt niet op prijs gesteld. Meedoen met participatie betekent plots geconfronteerd worden met voldongen feiten of terugzien van eigen woorden in de verkeerde context. De uitgestoken hand voor dialoog wordt niet aangenomen. Proces staat boven inhoud. Waardevolle informatie wordt niet gedeeld. Toezeggingen zoals een meetbare biodiversiteit worden niet nagekomen, waardoor alles mogelijk is en je alles kunt beloven.

Geachte raadsleden, ik heb vragen aan u. Vindt u het belangrijk dat de Rijswijkse bevolking meedenkt met de ontwikkeling van een gezonde stad? Vind u het belangrijk dat de expertise binnen de eigen bevolking wordt meegenomen. Vind u dat B&W uw standpunt naar buiten toe voldoende verwoordt. En vind u dat op de inbreng en zorgen van de Rijswijkse inwoner op een volwassen, niet hautaine en voldoende manier wordt gereageerd? Vindt u een antwoord van “u kunt dat wel vinden, maar wij vinden van niet” bevredigend?

Beste raadsleden, het gaat hier niet om wel of geen gelijk krijgen. Het gaat erom hoe communicatie verloopt en over jezelf een spiegel voorhouden. Ikzelf ben ooit erg geschrokken van het feit dat gebruikers van een softwareproduct hun vragen niet beantwoord kregen via de reguliere helpdesk. Totdat iemand van die gebruikers mij daarop wees. Het bleek dat de verantwoordelijke persoon al een tijd ziek was. Met schaamrood op de kaken, vanwege de onjuiste behandeling van de gebruiker, hebben we het proces verbeterd. Was die assertieve gebruiker er niet geweest, dan hadden we wellicht marktaandeel verloren.

Misschien moet ook Rijswijk zich eens afvragen of de Rijswijkse gebruiker inmiddels niet aan het afhaken is en dat men bezig is met een koers die losstaat van wat goed is voor de stad. Huidige procedures en formele democratische processen ten spijt. Afhaken is zo gebeurd! Het erbij houden van waardevolle inbreng is een ander verhaal! Misschien valt er wat te leren van de landelijke verkiezingen van vorige week!

Hartelijk bedankt voor uw aandacht. Ik hoop van harte dat u vragen hebt. En ik vertrouw erop dat u daarbij niet wordt afgekap.

Ernst Hoyer
Voorzitter Stichting Pasgeld Natuurlijk